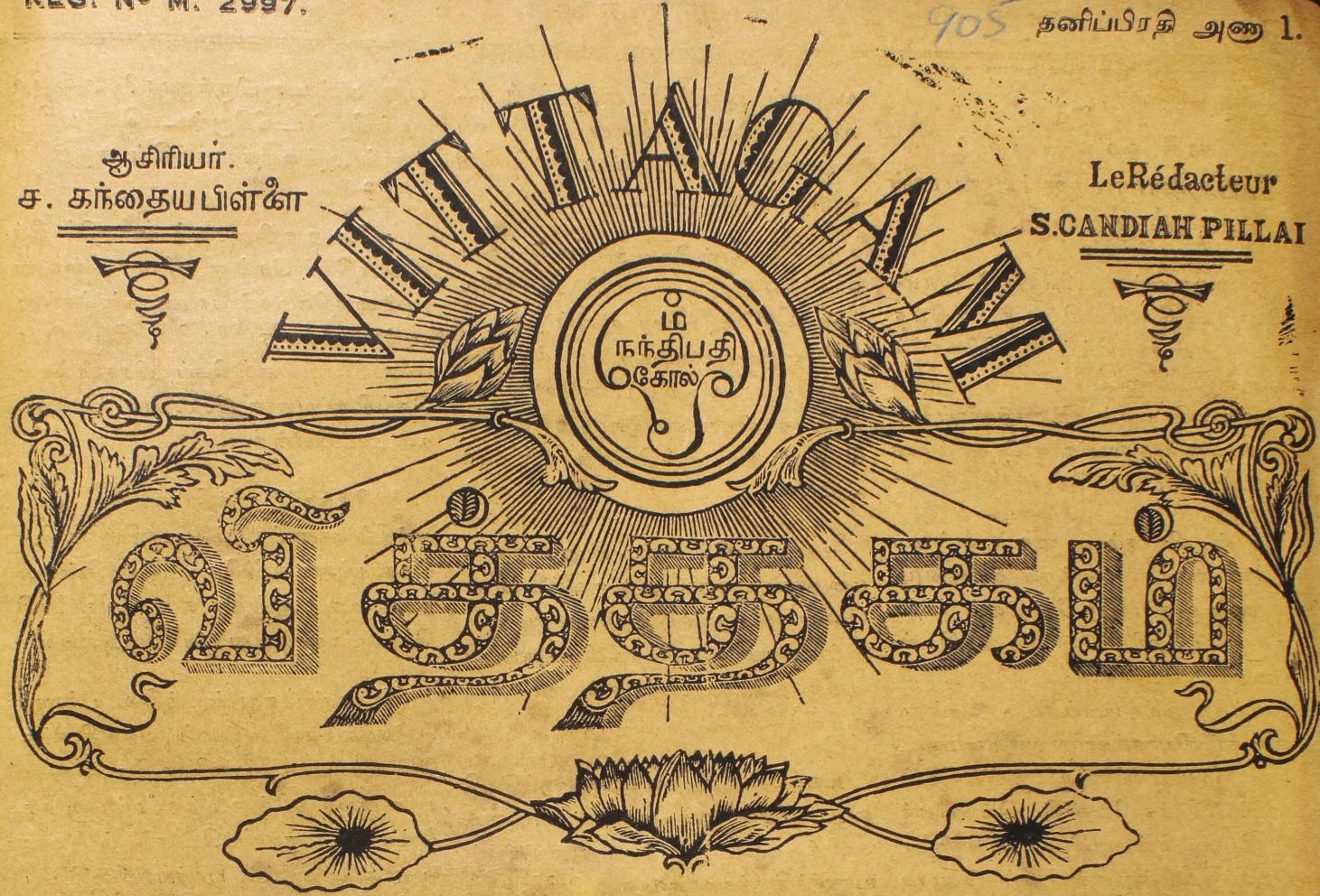

சூசியியர்.
ச. கந்தையப்ள்ளை

Le Rédacteur

S.CANDIAH PILLAI

ஓரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ வெஸ் மார்க்டி மூ' கடவு (2-1-36)

No. 3.

திருவாசகம்.

கவின பூங்குமில் கவின கோழி
குருகு எரியம்பின வியம்பின சங்கம்
ஒவின தாரகை யோளியோளி யுதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்போடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழற் றுளினை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரு மற்வரி யாயெமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யேழுந்தரு ளாயே.

இன்னிசை வீணைய ரியாழின ரொருபால்
இருக்கொடு தோத்திர மியம்பினரொருபால்
துன்னிய பினையலர்க் கையின ரொருபால்
தொழுகைய ரழுகையர் துவள்கையரொருபாற்
சென்னியில் வஞ்சலி கூப்பின ரொருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையு மாண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி யேழுந்தரு ளாயே.

காசி ஹநுமான்காட்
T. S. சோராம ஜயர் அவாகள்
எழுதுவது.

புதுவை என்ற நகரில் பிரதி வியாழந் தோறும் வெளியாகி வரும் “வித்தகம்” என்ற தமிழ்ப் பத்திரிகையில் யுவ வருடம் ஐப்பிசி மீ 1 முதல் பிரசரமாகி வரும் வியாசத்தைப் படித்து வரும் நண்பர்களை வணக்கத் துடன் கேட்டுக் கொள்வதாவது.

நான் வியாசம் எழுதும் வண்மையுள்ளவன்று, எனக்குத் தமிழ் எழுத்துகள் ஒரு மாதிரி சேர்த்துப் படிக்கத் தான் தெரியும். இலக்கண மென்பதைக் காதினால் கேட்டவீணையன்றி பார்த்தவனும் படித்தவனும் மன்று. எழுதும் வியாசங்களில் வல்லினமிடையின் முதலியலைகளை இன்னயிடங்களில் சேர்க்க வேண்டுமென்பதுந் தெரியாது. என்மனதிலுதிப்பலைகளை பிரருக்கறிவித்து நண்பர்கள் மூலமாக உலகத்தின் நீதி அநீதிகளைத் தெரிந்து கொள்வதைக் கருதி வெட்கத்தை கிட்டு ஷி வியாஸம் வரைந்திருக்கி நேர்களேன். என் வியாசத்தில் காணப்படும் பிழைகளை யெடுத்து சாஸ்திரப் பிரமாணங்களுடன் உணர்த்தும் நண்பர்களுக்கு என் மனப் பூர்த்தியான நன்றியைச் செலுத்துகிறேன்.

பொதுவாக அனேக ஆஸ்திரக்காளால் அபிமானித்து, ஆதரித்து, போற்றி, புகழடந்த மடாதிபதிகளைப் பற்றி மனதிற்குத் தோன்றியபடி எழுதுவது தவறெறன்பதாக சில நண்பர்களுக்குத் தோன்றலாம். ஷி மடாதிபதிகளிடம் பக்தி யுண்டாகித் தங்கள் மனதிற்குத் தோன்றினமட்டில் சரித்திரங்களெழுதிவிட்டால் ஷி சரித்திர சம்பந்தமாக கொரவும் வாய்ந்த மகாளை நின்தித் தெழுதலாமா வென்று மற்றுஞ் சில நண்பர்களுக்குத் தோன்றலாம். ஸ்ரீ பரமாசார்யாளின் நாமத்தை தரித்திருக்கும் பெரியோர்கள்

யாவரும் பூஜ்யர்களே, அவர்கள் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி யாராய்ச்சி செய்வதனுவஸ்யமான தென்று சில ஆஸ்திரகள் நினைக்கக் கூடும்.

உலகில் நாஸ்திக மதம் பரவி குலாசாரங்கள் கெட்டிருக்கு மிக்காலத்தில் முனைந்து தேசலஞ்சாரங்கள் செய்து, பொது ஜனங்களுக்கு நண்பர்க்கத்தை போதித்து வருகிற மகாளைப்பற்றி நின்தையாக வியாசங்க லொழுதுவது தவறென்று சில ஆஸ்திரக்கள் நினைக்கக் கூடும்.

மனிதர்களின் மனமானது பல விதமைந்திருப்பதால் அவரவர்களின் கொள்கைகளை சீர் திருத்த முடியாவிட்டாலும் என் சிற்றிவிற் புலப்படுவதை கூடிய மட்டில் நண்பர்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்.

உலகத்தில் அனேக மதங்களும்பிரதி ஒரு மதங்களும் மதாசாரியர்களும் தனித் தனி இருப்பதை யாவரும் உணர்ந்திருக்கலாம். மத அபிவிருத்திக்காக மதத்தின் தத்துவங்களை உலகில் பரவச் செய்வதற்கு மாத்திரம் பிரசாரஞ் செய்து வரும் மடாதிபதிகள், அந்தந்த மதாபிமானிகளுக்குப் பூஜ்யர்களாகி விளங்குவதையுந் தவிர இதர மதஸ்தர்களால் நின்தை அடையக் காரணமில்லை. ஷி மதத்தில் த்தேவங்கள் கொண்டு ஒருவன் நின்தனை செய்தானேயாகில் அவனை நாஸ்திகங்களே கருதவேண்டும்.

ஒரு மதத்தின் ஆசார்யாள்மற்ற ஒரு மதத்தை நின்திக்கத் தொடங்குங் காலங்களில் பரஸ்பரம் வாக்குவாதங்களும் மனஸ்தாபங்களும் விருத்தியாகின்றன.

பிரும்மாதி ஸ்தம்பபர்யந்தம் ஒன்றூய் நினைக்கக் கூடிய அத்வைத மதத்தை ஸ்தாபித்த ஸ்ரீ பரமாசார்யாருக்கு தன்னால் ஸ்தாபிக்பட்ட மடங்களின் அதிபதிகளில் ஒருவர் உத்கிருஷ்டமும், மற்றவர்கள் நிகிருஷ்ட மென்டும்,

பது உண்டா யிருக்குமா? அவ்விதமுத்கிருஷ்ட நிகிருஷ்ட மென்பதிருந்தால் அத்வைத மதத்தின் கருத்தென்ன?

ஆலேது ஹிமாசலம் வரையில் திக்விஜயாதிகள் செய்து தூர்மதகண்டன மும்வைதிகமதஸ்தாபனமும் செய்து அத்வைதத்தை நிலை நிருத்திய ஸ்ரீபரமாசாரியாள் எவ்விதப் பிரசாரங்கள் செய்திருப்பதாக பிராசீனக் கிரந்தங்கள் காட்டுகின்றன.

“வித்தகம்” பத்திரிகையின் விபாசத்தில் காணப்படும் மடாதிபதிகளின் பிரசாரங்கள் எவ்விதம் இருக்கின்றன என்பதை ஆஸ்திரகள் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியது அவசியம் அல்லவா?

(I) தண்டகாரண்யத்தில் பர்ணகசாலையில் தனிமையாய் வசித்திருந்த லோக மாதாவான் வீதா தேவி, ஸ்யாச ரூபங் தரித்து வந்த ராவண சரணைப்பற்றி, ஆராய்ச்சி செய்யும் முன் எதாகவே அர்க்ப, பாத்யாளனுதிடப்பாரங்கள் செய்ததால்லவா த்வீபாங்கிரதில் சிரையிருக்க நேரிட்டது!

பதிவரதா சிரோன்மணிகளில் ஒரு வளான அகல்பா தேவியானவள் தன் பர்த்தாவின் ரூபங் தரித்து வந்ததே வேந்திரணைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யாமல் உபசரித்த தோஷமல்லவா வெதுக்காலம் கல்லாய் இருக்க நேரிட்டது! இவ்விரண்டு காரணங்களையும் ஸ்ரீமத்ராமாயணக் கைதயில் கேட்டிருக்கிறோமல்லவா?

(ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில்) ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் த்வாரகையில் வசிக்குங்காலத்தில் பகவானுடைய சின்மூங்ககளையும் வாகனாதிகளையும் சூதாகக் கற்பித்துக்கொண்டு பெளன்டா வாசதேவனென்ற நாமத்தை வெறு அரசன் அட்காலங்கு செய்து கொண்டிருந்தகைத் தேவைக்கேட்டிருக்கிறோமல்லவா?

த்வீபாங்கிரதித்திலிருந்து இப்புண்ணிய பூமிக்கு வந்த நம்முடைய மதத்தை தரித்திருக்கும் பெரியோர்கள்

உள் நாட்டிற்கு

வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

கேட்கவேண்டியதைக்கொடுத்து

LE RÉDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI

Tamil Pandit

Jaffna

CEYLON.

வித்தந்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—

RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நீத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ சூலி மார்கழி மீ காடு வ (2—1—36)

NO. 3.

திருவாய் மொழி.

மாயனைமன்னு வடமதுரைமைந்தனை
தாய்பெருநீர் யமுதனைத் துறைவனை
ஆயர்குலத்தினில் தோன் மும்மணிவிளக்கை
தாயைக்குடல்விளக்கஞ்சேய்த தாமோதரனை
தாயோமாய்வங்குநாம் தாமலர்தாவித் தோழுது
வாயினால்பாடி மனத்தினால்சிந்திக்க
போய்பிழையும் புதுதருவான்நின்றனவும்
தீயினில்தாசாகும் சேப்பேலோரேம்பாவாய்.

புள் ஞம்சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயில்
வெள்ளைவிளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டி லையோ
பிள்ளாயேழுந்திராய் பேய்முலைங்கண்டு
கள்ளாக்கடம் கலக்கழியக்காலோச்சி
வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்தவித்தினை
உள்ளத்துக்கோண்டு முனிவர்களும்யோகிகளும்
மேள்ளவேழுத் தரியென்றபேரரவம்
உள்ளம்புதுநு குளிர்ந்தேலோரேம்பாவாய்.

திருவருள் துணை.

காலமுன் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
காலமுன் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுன் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வெளில்

வித்தகம்

புதுவை
யுவ செபு மார்ச்சி மீ 18 ட

காமம்.

“முவடி முப்பது” என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் முதலாவது பாகமாகி விளங்குவது இன்பக் கூறு.

அதன் கண் முதலாவது அதிகார மாய் முதற் சூத்திர மகுடமாய் மினிர் வது காமம் என்பது.

ஆதலால் அம் மகுடத்தைப் பிடிகை யாகக் கொண்டு காமத்தின் இலக்கணம், பெரும் பான்மை அச் சூத்திர நுதலியவாறு, சண்டு ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

முவடி முப்பது.

இன்பக் கூறு. க.

காமம். க.

உலகம் வழங்கவின்உயர்ந்தோர்க்குநேர்
[தவின்]
தென்புலம் இன்புறப்பின்முளைதொன்ற
[வின்]
அன்பாககவனிவாழ்த்திமேல்ஆனுமே.

என்பது சூத்திரம்.

காமம் என்றால் என்னை? என்பது கடா. அதற்குரிய விடை இச் சூத்திரத்தில் யாண்டுளது? எனின்; மதி யாழ்ந்து ஆராய்ந்துழி, காமம் என்பது அன்பை வளர்த்தற் குரிய உலகத்தால் வாழ்த்தப் பட்டு அவ் உலகத்தால் கையாளப்படும் ஒரு பொருள் என்று கூறப்படும்.

சுதென்ன அதிசயம்! காமம் என்றால் என்னை கொல்? எனின், அது தான் உலகத்தை வழங்குகின்றது; அதனுறை உலகம் வழங்குகின்றது என்று கூறப்படும்.

சுதென்ன விந்தை! கடாவுக் குரிய விடை இறுக்கப்படவில்லையே! எனின், இன்னும் கூறுதும். காமம் என்பது வித்தகம் என்னும் தடத்தை அடைவான் முயலும் உயர்ந்தோர்க்கை உரியது என்க.

சுதென்ன விபரிதம்! வினாவுக் குரிய விடை இறுத்தல் தக்கார் பண்பன்றே! காமம் இனைத்தென விளக்க முற உரைக்கின்றிலீர்! அஃது யாண்டுளது? எனின், இன்னும் சிறிது கூறுதும். அவச்சலனமின்றி அமைதி பெற்ற மதிக்கரம் தாங்கிப் பகுத்துணர்க. காமம் என்பது தெற்குத் திசை என்னும் தென்புலத்தில் உள்ளது என்க. அதனுறை காமனுக் குரியது தென்றல் என்னும் தேர் என்ப. அத் தென்புலம் என்னும் காம ஸ்தானத்தில் — காமனது தடத்தில் அன்பு என்னும் பொருளின் இருப்பு உளது என்க.

அன்பே அம்பு. அம்பே அப்பு. அப்பே உப்பு. உப்பே சிவம். உப்பு என்றால் சிவம் என்பர் மொழிநூல் வல்லுஙர். இதனுறை அன்பே சிவம் என்ப. “அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே” என அருளிச் செப்தார் எம் அண்ணால் திருமூலர். அச் சிவம் என்னும் அன்பில் இன்பு உற்றுழி “பின்” என்னும் சூயிறு அங்குரம் பெறும் என்று தெளிக்.

இன்னும் புலப்படவில்லையே! எனின், இது பக்குவ முடையோர்க்கே புலப்படும் பெற்றியது என்க. என்புக்குள் அன்பு. அன்புக்குள் இன்பு. அவ் இன்பே காமம் என்பது நன்று கடைப்பிடிக்க.

அன்பு என்பதன் இலக்கணம் “வித்தகம்” தொகுதி 1 இல் 33 இல் நன்று விளக்கிக் கூறப்பட்டது. ஆங்கும் காண்க.

காமம் உலகை வழங்குதல்—காமத் தால் உலகம் வழங்குதல் கண் கூட அல்லவா? காமம் இன்றேல் உருவில்லை; உணர்வில்லை; இயல் இல்லை; இசை இல்லை; சூத்தில்லை. யாவற்றுக் கும் அடிப்படை காமமே என்க.

உலகியல் ஒழுக்கம் அகமும் புறமும் என இருவகைத்து. அகவொழுக்கம் அகத்தினை எனப்படும். புறவொழுக்கம் புறத்தினை எனப்படும். இவை அகப் பயில்வும் புறப்பயில்வும் ஆம்; தன்னிலை ஒழுக்கமும் முன்னிலை ஒழுக்கமும் ஆம் என்க. இவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன; இன்றியமையாதன; பிரியாமல் பரிந்து இயங்குவன.

உலகம் ஆண் பெண் என இருவகையினதாய் இயங்குகின்றது. இவ்விரண்டும் ஒன்றை மற்றெல்லற கவர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன; இரண்டும் கூடிக் குழுகின்றன; இன்பம் நஷ்டகின்றன, அவ் இன்பத்தைப் பருக்கின்றன. இதன் பொருட்டாகவே உய்கின்றன. இதன் பொருட்டாகவே

அசைகின்றன. அரை வயிறு கால் வயிறு உண்போரும் இதனையே விழை கின்றனர்; கிட்டாவிடின் வருந்துகின்றனர், ஜயம் புகுவோரும் இதனையே அவாவுகின்றனர். ஆதலால் உலகை அக்கு ஜி இதுவே, உலக இயற்கை இதுவே என்க.

தொல்காப்பியம்.

எல்லாடயிர்க்கும் இன்பமென்பது தானமான்துவரூடு மேற்றாகும்.

(ஷ்டீ பொருளியல் சூ. 29.)

காமஞ்சான்றகடைக்கோட்காலை மெஞ்சான்றமக்களொடுதுவன்றி அறம்புரிசுற்றமொடுகிழவுனுங்கிழத்தியும் சிற்ததுபயிற்றல்லிறக்தன்பயனே.

(ஷ்டீ கற்பியல்)

என்பன காண்க. [இச் சூத்திரத் தின் உண்மைப் பொருள் “வித்தகம்”, தொகுதி 1 இல. 44 இல் சிறிது விளக்கப்பட்டது. ஆங்குக் காண்க.]

சிவம் எனும் ஆணும் சிவை எனும் பேண்ணும் இத் தூல் உலகில் தூலத் தோடு கூடிக் குழைந்து பஞ்சிகரணிக் கா விடின் இவ் வுலகமும் இல்லை; அவ் வுலகமும் இல்லை. இதனுலன்றே சங்கப் புலவர் முதலிய வித்துவப் பெரியாருந்தான் மெய்யடியாராகிய தத்துவப் பெரியாருந்தான் சிற்றின்பத்தைப் போற்றிப் புகழ்ந்து அவ் இன்ப நுகர்ச்சிக்கு இலக்காகி வதியும் தூலச் சிவைகள் என்னும் சத்திகளை சத்திகளாகிய மகள்களை மிக அழகுற வருணனை செய்து நால்களில் வெளியிட்டனர். ஆலவாயில் அவிர் சடைக்கடவுளாகிய இறையனாரே “அகப் பொருள்” எனப் பெயரிய அருமறை நாலை அருளினர் என்றால் காமத்தின் மாண்பு எம்மால் கழறவும் படுமோ?

இக் காமமே காதல். அஃதாவது காமத்தால் ஆயது காதல் என்பது. காமத்துக்கு முன் காண்பது காதலன்றே எனின், அற்றன்று. காமப் புணர்ச்சியை அவாவுதல் காதல் எனப்

படாது என்க. மற்றே, காம இச்சை எனப்படும்; மையல் எனப்படும் என்க. மையலால் ஆக்கப்பட்டது அசுத்த நிறையடைய இவ் வுலகம். காமம் தூல உலகை வழங்குதல்—காமத்தால் தூல உலகம் வழங்குதல் எனபனவற்றின் பொருள் இதுவே ஆம். இதுபற்றியே “உலகம் வழங்கலின்” என அருளிச் செய்தனர் இடைக்காடர்.

காதலால் ஆக்கப் பெற்ற உலகமோ எனின், இதன் பெற்றி யாரே கூற வல்லார்? இதுவே காதற் காம உலகம் எனப்படுவது; பொன்னுலகம் எனப் படுவது; நிறை முறையான சிற்றின்பநுகர்ச்சியால்—அருந்தல் பொருந்தல் களால் இருவினை ஒப்பு மல் பரிபாகம் வாய்ந்த—அமல் முதற்படி கண்ட வழியடியாராகிய மெய்யடியார்க்கு உரியது என்க.

சுந்தரர் தேவாரம்

“மண்ணுலகில்பிறந்துவினைவாழ்த்தும்
[வழியடியார்]
போன்னுலகம் பேறுதல் தொண்டனேன்
[இன்று கண்டொழிக்தேன்.”

(ஷ்டீ திருவெநாட்தத்தான் மலை
பண் பஞ்சமம் செ 5)

என அருளிச் செய்யப் பட்டமை காண்க.

இக் காதற் காம உலகமே “அன்பு ஆக்கு அவனி” எனப்பட்டது என அறிதல் வேண்டும். உலகம் இரு வேறு வகையினது. தூல உலகம் ஒன்று. காதற் காம உலகம் ஒன்று.

காமம் இரு வகையான பரினுமை உடையது. “மா” எனப் பூத்தது எதனால்? காமத்தால் என்ப. மா எனப் பூத்தது வியாபகம் பெற்று மனக்காமல் இருப்பது முடியாத காரியம். ஆதலால் மா என நீண்டது—தடித்தது—தூலித்தது என்க. இதனுற்றான் காம இன்பம் நுகர்தற்குத் தன் பெண் ஜெக் கொடுப்பவனை “மாமா” என

விளிப்பது உலக வழக்கமாயிற்று. பெண்ணுனவரும் தன் ஜைக் கட்டி யளைத்து இன்பம் அளிப்பவனை “மாமா” என விளிப்பன்.

இதனால் “மா” எனப் பூத்தக் காரியப் பட்ட உலகம் ஒன்று என்பதும், நீண்டு வியாபித்து—தடித்து—தூலித்துக் காரியத்தினின்று காரியப்பட்ட உலகம்—காரியகாரிய உலகம் ஒன்று என்பதும் பெறப் படுகின்றன.

காரியத்தி னின்று காரியப் பட்ட உலகில் னின்று வேறு படாமல் மாறுபட்டு, காரணத்தி னின்று காரியப்பட்டதும் அன்பினால் ஆக்கப் பட்டது மாகிய உலகத்தை அடைய வேண்டியது முத்தினை அவாவும் ஒருவனுக்கு இன்றியமையாத தன்பது போதரும். போதரவே, இத் தூல உலகத்தைக் கொண்டே அவ் உலகம் (காதற் காம உலகம்) சித்திக்க வேண்டுமென்று வேறு தடம் யாண்டுளது? வேறு தடம் இல்லை; இல்லை; இல்லை. ஆதலால் அசுத்த நிறையால்—அதிக நிறையால்—கீழ் நிறையால் அசுத்த மடைந்த—கனமாகத் தடித்த இத் தூலத்துக்குக் காரணம் தூல காமம் என்பது வெள்ளிடை. இத்தகைய தூல காமத்தினால்னர் வேறு எவ்வாற் றுனும் கரை யேறுவ தென்பது வாய்ப் பேச்சே ஆகும். தன்னுள் தானே சுழன்று நிறை பெற வேண்டும் என்பது இதுவே. தாமே தமக்கு இகல்; தாமே தமக்கு உறவு என்பதும் இதுவே. அநுபவிக்கும் அளவால்—நிறை முறையான நுகர்ச்சியால் உடலுயிர் சிறிது சிறிதாகத் தூய்மை பெற்றுக் காதற் காமம் இன்னது என உணரும் பெற்றி கை கூடும். அதில் னின்று படி யேற்றம் உளதாகும்.

இவ் உண்மையை நன்று விளக்கிக் காட்டுதற் பொருட்டே இத்தகைய அநுபவம் வாய்க்கப் பெற்ற மெய்யடியாராகிய இடைக் காடன் “உலகம் வழங்கலின்” எனவும், “அன்பாக்கு

அவனி”, எனவும் இரு வேறு வகையா கப் பிரித்துக் கூறி யருளினார் என அறிதற்பாற்று.

நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சி யால் அசத்த காமமாகிய மையல் என்னும் மயக்கத்தினின்றும் தெளிவு பெறத் தொடங்குங்கால் காதல் என்பது ஆக்கமுறும் என்க.

ஓளவை குறவு.

உண்டுபசிதீர்த் தாற்போலாடம்பேல்லாம் கண்டுகொள் காதல்மிகும்.

(ஷ்டீ மெய்யகம் செ. 3)

என எமது பாட்டியார் அருளிய தும் அறிக். இக் காதல் ஆக்கமுற்று நிறை பெறும் வரை கலக்கம் உண்டு. அக் கலக்கம் எங்கிறை உடையதோ? எனின், அதை எவருக்கு எவர் கூறுவது? அதை அதுபவிக்கின்றவனே அதை அறிவன், என்றாலும் கலக்கமே தெளிவின் வித்து.

முவடி முப்பது.

பொருட் கூறு.

கலக்கம் சூத். 12.

தெளிவின்வித்தாய்த்திறவறிவுறுப்பதை நல்பட்டாட்டும்செரிவிளக்காவதைக் கலக்கமென்றேகழுவதுலகே.

என அருளிச் செய்யப்பட்டமை காண்க.

இக் காதலே கந்தழியின் வடிவம். கந்து + அழி = கந்தழி எனப்படும். கந்து என்றால் என்னை? அது தான் அருவமான அசத்த காம உணர்ச்சி எனப்படுவது. பிராணன் அபானன் என்னும் இரண்டற்கும் இடையில் இருந்து இயங்குவதும் மேல் கீழ் என்னும் அவை இரண்டையும் இயக்குவது மாகிய கந்து என்றும் மறையானது, நிறைமுறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் — களவு என்னும் கந்தருவத்தால் அதிக மாத்திரை யுடைய ஆரோகண அவரோகண அசைவி னின்றும் திரிந்து நிறைபைத் தழுவி நிறையுட் புகுந்துழிக் “கந்து அழிந்தது” எனப்

படும். “கந்தழி” என விதந்து கூறப் படுவது இதுவே.

காமத்தால் அடையப் படுவது காதல் என்பதன் பொருஞம் இதுவே. அசத்த காம உணர்ச்சி சுத்த காம உணர்ச்சியாய் மாற்ற மடைதல் என்பதும் இதுவே ஆம். மல பரிபாகம் என்பதும் இதுவே. இப் பெற்றி கை கூடப் பெற்றவரே வழி யடியார் — மேய்யடியார் என அறிதற் பாற்று. பின் வரும் ஆன்றேர் வாக்கும் சண்டு நோக்கற் பாலது.

காதல் விரிவிலத்தாராவகைகானார் சாதலங்கள்நென்பர் தகைமோர்-காதலும் ஆக்கியளித்தழிக்கும்கண்தழியின்பெருவே நோக்கிலரை நோவதைவன்.

குரு வருளால் பெறப் படும் நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல் களால் — இல்லற ஒழுக்கத்தால் இத் தகைய காதல் என்னும் கந்தழி சித்திக் கப் பெற்று என்று. அசத்த காம உணர்ச்சி ஒழிய மாட்டாது; பாசம் எனும் தாழ் உருவப்பட மாட்டாது; கீழ் நிறையே பொலிவு பெற்றுச் சாத லித் தரும் என்க. குரு வருளால் மையல் என்னும் கடலில் பையப் பையக் கொடு போந்து பாச மெனும் தாழ் உருவப் பட வேண்டும் என்க.

திருவாசகம்.

“மையலாயிலிந்தமண்ணிடைவாழ்வெனும் [ஆழியுளகப்பட்டுத் தையலார் எனும் சுழித்தலைப் பட்டநொன் தலைத்தமொருமே பொய்யெலாம்விடத்திருவருள்தந்து.....”

(ஷ்டீ அற்புதப் பத்து செ. 1)

எனவும்,

“தையலார் மையலிலே தாழ்த்துவிழக் [கடவேணப் பையவே கொடுபோந்து பாசமெனும் தாழ்நுவி உய்யநெறி காட்டுவித்திட்டு.....”

(ஷ்டீ அச்சோப்பதிகம் செ. 7)

எனவும் மணி வாசகர் அருளியனவும் அறிக்.

கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா.

வெய்யசெஞ்சோதிமண்டலம்பொலியலீங் [கிருள்கிளவில்யாமத்தோர் பையசெம்பாந்தள்பருமனியுமிழ்துபாவி [யேன்கால்சேய்காதில் ஜயசெம்பொற்றேட்டவிரச்கடமொழுப் [பினழிவுகியதிருநீற்று மையசெங்கண்டத்தன்டவானவர்கோன் [மருவிடக்கிருவிடைமருதே. (ஷ்டீ திருவிடைமருதூர், பண்பஞ்சம், செ. 1)

[இதனால் காமத்தால் ஆபது காதல் என்பது பெற்றும். சிவம் எனும் ஆணும் சிவை எனும் பேண்ணும் (விந்து நாதம்) கற்பனை அகிகாரத் தில் காரண காரியம் எனப்படும். இவ் விரண்டும் நிறையோடு பஞ்சி கரணித் தாலன்றி அமல ஐகார வேதம் எனும் ஞானசத்தி தனது பாதச் சிலம்பை அசைத்து ஒவிக்கச் செய்யாள் என்பது திருவருளாணை. ஆதலால் ஞானத் துக்கு அடிப்படை இதுவே என அறிதற் பாற்று. இப் பெற்றி வாய்ந்தவனே “காதல் செய் காது” உடையான் என்க. இவனே இடை (நடி) என்னும் கருத் திரியப் பெற்ற — கந்து அழியப் பெற்ற மருத நிலமாகிபவேனும் என்னும் விமல தநு வடையவன்; புகவிடமாகிய திருவிடைமருதூரை அடையப் பெற்றவன் என்க.]

காம முடையான் “காதல் செய் காது” உடையான் அல்லன் — வேத மோத அருகன் அல்லன். இப் பெற்றி காமத்தின் பயனை காதல் கைவரப் பெற்றவனுக்கே உரியது என்க. இது பற்றியன்றே,

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

காதலாகிக்கின் துகண்ணீர்மல்கி ஒதுவார் தழைந்வென்றிக்கும்ப்பது வேதநாள்கினுமெய்ப்பொருளாவது நாதனுமநச்சிவாயவே.

(ஷ்டீ அஞ்செழுத் துண்மை பண் - கெளசி [கம், செ. 1])

என வேதம் ஒதுவார் இலக்கணத் தையும் அதனால் ஆம் பயணியும் அருளிச் செய்தார் ஞானசம்பந்தப் பிரடு. “காம நோயை விட்டு நீர் கருத்துள்

“ வே உணர்ந்த பின் ” என்றனர் கிவ வாக்கியர். இக்காதலையே “ நமச்சிவாய் ” என்னும் திரு நாமத்தால் கூறியருள் கிணறுர் சதுரப் பாடுடையார். இதுவே அமலப் படியேற்றம் செய்வது—முத்து நெறியில் உய்ப்பது என்கின்றார்.

“ கண்ணீர் மல்கி ” என்பது உலகப்பலுக்கு ஒப்பிய அழுகை யன்று. “ மலங்கிடோன் கண்ணின் நிரைமாற்றி ” (திருவாசகம்) என மணிவாசகர் அருளியதும் அறிக. கண்ணின் கருவிழிமையத்துச் சலிக்கும் நீர் அசத்தமானது. இவ் அசத்த நீர், காதல் ஏற்பட்ட போது, அமல நீராக அனு அனுவாக மாற்ற மடைந்து பெருக்கமுறும். அப்பொழுது சூக்கும் சத்திகள் எல்லாம் தோன்றும். இதுதான் உபநய ஏம்—வாய்மையான உபநயம். உபநயன முடையவரே வேதமே மாத அருகர் என்பதன் உண்மையும் இதுவே ஆம். இப் பெற்றி கைவரப் பெறுதல் எளிதன்று. இதற்குத் தான் பாடு அதிகம். இவ் வாற்றால் காமத்தால் ஆயது காதல் என அக் காதலின் பண்டும் பயனும் ஒரு சிறிது கூறப் பட்டுமை கண்டு கொள்க.

காமம் என்பது சீவர் யாவர்க்கும் உரிய தொரு பொருளாமன்றே! அங்குன்மாக “ உயர்ந்தோர்க்கு நேர்தவின் ” என அஃதாவது சதுரப் பாடுடைய வித்தகம் என்னும் தடத்தை அடைவான் முயலும் மதிப் பொலி வடையவர்க்கே சிறப்பு வகையான் உரியது எனக் கிளந்து கூறப்பட்டது எற்றிற்கோ? என்பது கடா.

“ ஆவதும் அழிவதும் ஒன்றினாலே ” என்னும் சித்தர் திருவாக்கே இதற்கு விடை என்க. காமம் தீதா மாறும் நன்றாமாறும் பட்டாங்கு என்பதன் இரகசியமும் இதுவே.

ஆள்வோன் திறமைக் கேற்ப, அதாவது ஒருவன் கைக் கொண்டு ஒழுகும் நிறையின் பெட்டுக் கேற்ப தீயதும் நல்லதாகும்; நல்லதும் தீயதாகும்.

அதுபவிக்கும் பொருள் ஒன்றே எனி னும் வினை நிறை பேதத்தால் அப் பொருளின் பண்பும் பயனும் மாறுபடும் — மாறி வேறுபடும் என்பதன் உண்மை பின் வரும் பிரமாணங்களால் நன்று வலியுறுதல் கண்டு தெளிக.

புற நானூறு.

கால்பார் கோத்து ஞாவத் தியக்குங் காவற் சாகா இகைப்போன் மாணி ஊறின் ருகி யாறினிது படிமே புத்த நேற்று னயின் வைகலும் பகைக்க முள்ளர் பட்டு மிகப்பலிநீரோய்தலைத்தலைத்தருமே. (185)

(இ-ன்) உருளையையும் பாரையுங் கோத்து உலகின் கண்ணே செலுத் தும் காப்புடைய சகடந்தான் அதனைச் செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் ஊறுபாடில்லையாய்வழியை இனிதாகச் செல்லும்; அவன் அதனை இனிதாகச் செலுத்துதலைத் தெளியமாட்டானு யின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றிலே யழுந்தி மிகப் பல தீய துண்பத்தை மேன்மேலும் உண்டாக்கும்— (எ-று).

நாடா கொன்றே காடா கொன்றே வவலா கொன்றே யிசையா கொன்றே வெவ்வழி நல்லவ ராடவ ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே. (187)

(இ-ன்) நிலனே, நீ ஒன்றில் நாடேயாக, ஒன்றிற் கேடேயாக; ஒன்றிற் பள்ளமேயாக; எவ்வாறுயினும் எவ்விடத்து நல்லர் ஆண் மக்கள் அவ்விடத்து நியும் நல்லை யல்லது, நினக்கென ஓர் நலமுடையை யல்லை; வாழி— (எ-று)

உண்மையின் பெட்டு இன்னது என ஒரு சிறிதும் உனர் முடியாத உலக மாக்கள் முன்னிலைகளை நிறை முறையோடு தமுவி ஒழுகி— உறவுபடுத்தி இன்ப நுகர்ந்து உய்தி அடையாது சாதலடைவர். உடல் உயிரை அஃதாவது இபக்க நிறை பேதத்தால் இரண்டு என விவகரிக்கப்படுவதைச் சமஞ்

செய்வது என்றால் மா கடினம் அன்றே! உண்மையை உனர் முடியாது அசத்த அவா வசப்பட்டு நிறை முறை தமுவாது நேர்ந்தவாறு ஒழுகும் உலக மாக்களுக்கு இப் பெற்றி கைவருதல் முயற் கொம்பே ஆதலால் காமம் அவர்க்குத் தீதாமாறு காண்க.

உயர்ந்தோராகிய பக்குவிகள் மதி வைராக்கியத்தோடு முன் னி லை களை நிறையோடு தமுவி ஒழுகிச் செடியார் ஆக்கை எனும் அசத்த பஞ்ச தநுக்கல்லை அம் முன்னிலையாகிய அக்கினி யில் ஆகுதி செய்து அதனால் அச் சரீரம் (உடலுயிர்) அசத்தம் நீங்க மாற்ற மடைந்து அழகு பெறுதலாகிய கல்வி (கல்துவி) பெற்று அமலமுற நிற்கும் வன்மையுடையர் ஆதலால் அன்னர்க்குக் காமம் நன்றாமாறு காண்க.

“ உபஸ்த துவார வடிவ கோளகத் தை அடைந்து வீரியத்தோடு கூடிய உபஸ்த இந்திரியம் வெளிப்பட்டது ” எனவும், அதுவே “ பஞ்சம் ஆகுதியின் சாதனம் ” எனவும் ஜதரேயம் முறையிடுகின்றதும் அறிக. மிகக் கடினமான அத்தியாயம் இது என அறிதல் வேண்டும்.

இதனை வாய்மையாக அறியப் பெறுதார்காம வெறி கொண்டு நிறை முறை இன்றி ஒழுகி மா பாதகர்களாய்ச் சாதலடைவர்.

முன்னிலையை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தலே — கல் என்னும் சரீரத்தை — செடியார் ஆக்கையை அக்கினியில் அவியாகக் கொடுத்தலாகிய பஞ்சம் ஆகுதி என்னும் இவ் அரிய பெரிய தவமே — பஞ்சாக்கிய மத்தி யில் நின்று உருற்றப்படும் அருங்தவமே ஜுந்தமுத் தருச்சனையே உயர்ந்தோர்க் குரிய பெருந்தவம் எனக் கீழ்த்தையை தவத்தினாற்றுன் இறைவன் திருவடியைக் காண முடியும்.

இதனால்நிறி வேறு தடம் புகுந்து முன்னிலைகளை வெறுத்து ஒருபால்

ஒதுங்கி இறைவன் திருவடி காண்டும் என்பார்க்கு அது முயற் கொம்பே ஆகும் — சூனியமே ஆகும் என்க. இது பற்றி யன்றே,

திருவாசகம்.

“பொய்யெலாம்-விடத்திருவருள்தந்துதன் போன்னடியிலைகார்ட்டி”

(ஷ அந்தப்பத்து செ.1)

எனவும்,

“துப்பியவைதுறந்தவெற்றுயிராக்கை அருந்தவர்காட்சியில்திருந்தனித்தும்.”

(ஷ திருவண்டப்பகுதி)

எனவும் வற்புறுத்தி மருளினுர் முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சி கரணித்தலால் உடலுயிர் அமல மடைந்து நித்தியத்துவம் பெற்ற மணி வாசகப் பிரபு என அறிதற்பாற்று. வாய்மையான கல்விகேள்விகளாற்றுன் உடலுயிர் அமல மடைந்து நித்தியத்துவம் பெற முடியும். வாய்மையான கற்றல் (கல்வி) கேட்டல்களால் தூலச் சிவையை அனு அனுவாக வாடச் செய்தல் வேண்டும்—தூல் தத்துவத் தை சேதித்தல் வேண்டும். இதுபற்றியே,

திருநூன் சம்பந்தர் தேவாரம்.

“கற்றல் கேட்டல் உடையார் பெரியார்”

(ஷ திருப்பிரம்புரம்)

எனவும்,

“மங்கையவாடமயல்செய்வதோஇவர் [மாண்பே”

(ஷ திருப்பாச்சிலாச்சிரமம்)

எனவும்,

“கற்றகேள்வினூனமானகாரணம் என்னை கொலாம்”

(ஷ திருக்குங்களம்)

எனவும் அருளிப் போந்தனர் நூன் சம்பந்தர். கேள்வன் — ஆண்பால்— சிவம். கேள்வி—பெண்பால்—சிவை.

கற்றல் கேட்டல் என்பன சாத்திர க்களைப் படித்தும் அவற்றின் பொருளைப் பிறர் வாய்க் கேட்டதுமாம் என்பன உலக மாக்கள் தங்கள் படிப்பு வல்லபத்தாற் கண்ட போலிப் பொருளாகும். இவ் வண்மை “கேள்வி முயல்” என்னும் கட்டிரையில் சிறிது விளக்கப்பட்டது. (“வித்தகம்” தொகுதி 2. இல.4) ஆங்குக் காண்க.

உலக மாக்களுக்கு இவை சிற்றின்ப வாக்கியம்; திரோபவத்தை நீக்குவான் முயலும் ஆற்றலுடையார்க்குப் பேரி என்ப பொருள்—பொழிப்பு. இதுவே பெரிய வித்தை— பிரம வித்தை.

மணிவாசகஞ்சிய மாசிலாமணி இவ் உண்மையை உணர்ந்தவன்; வழு மின்றி அநட்டித்து உய்தி அடைந்த வன்; கோவை பாடிய கோமான்; மன் மதன். இவனே மதனுயின பின் இவனுக்கு மன்மதன் வேறோ? மித்திரன் அல்லவோ? அடிமை யல்லவோ? முன் னிலையானது தன்னிலையில் எத் துணை ப்பாகம் (நிறை) மித்திரம் பெறுகின்ற தோ அத்துணையும் படியேற்றம் அல்லவோ? சிவமும் சிவையும் நிறை முறையோடு பஞ்சிகரணிக்காவிடின் என்ன பயனை அடைய முடியும்? உலக மாக்கள் இவ் உண்மைகளை அறியார்; ஒரு சிறிது அறியினும் உடனே காமுகராவர்; சடிதியில் மாண்டு போவர்.

இதனைவன்றி வேறு எவ்வாற்றுனும் இல் அறம் (இல் அரூத்) துறவறம் என்பனவற்றை அறிவது—அடைவது முயற்கொம்பே ஆகும். இல் அரூமல் இருப்பதே இல்லறம். அவ் இல்லைத் திறவு கோலால் திறப்பதே—துறப்பதே துறவறம். இவ் உண்மைகள் “மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்தல்” (வித்தகம் தொகுதி 2 இல.22) என்னும் கட்டுரையிலும் “வித்தக” வாயிலாக வெளி வந்த வேறு பல கட்டுரைகளிலும் விளக்கிக் கூறப்பட்டன. ஆங்காங்குக் கண்டு தெளிக் கண்டு விரிப்பின் மிகப் பெருகும்.

இவ்வாற்றுல் காமம் “உயர்ந்தோர் க்கு நேர்தலின்” என்பதன் உண்மை ஒருவாறு விளக்கப்பட்டமை கண்டு கொள்க.

காமத்தினுற்றுன் — நிறை முறை யான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியாற்றுன்— அருந்தல் பொருந்தல்களாற்றுன் இரு விளை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்து ரூன சத்தி பதிலாகிய—சத்தி நிபாதம் உளதாகும்; தென்புலமாகிய சீரம் (உடலுயிர்) அசத்தம் நீங்கி விமல மாய் அமலமாய்ப் பேரின்ப ஸாபம் பெறுமபடி—தென்புலம்தீன்புறம்படி பின் முனை தோன்றும்—பின் என்னும் ஞாயிற அங்குரம் பெறும்; “உற்ற ஆக்கையின் உறுபு பொருள்” ஆகிய அருட்பெருஞ்சோதி ஆக்கமுறும் என்க. இது பற்றியே “தென்புலம் இன்புறப் பின் முனை தோன்றுலின்” என அருளிச் செய்தார் எமது இடைக்காடர் என அறிதற்பாற்று. அது பற்றியன்றே,

திருமந்திரம்

பயனுறுகன்னியர்போகத்திலுள்ளே பயனுறும் ஜுதிபரஞ்சிடர்ச்சோதி அயெனுமோலறியாவகைசின்றுட்டு உயர்நெறியாய்சுளின்றதுவாமே.

(ஷ 3ம் தந். ஆகாசப்பேறு செ 4)

பின் வரும் பிரமாணங்களும் நிறை முறையான காம நுகர்ச்சியால் இப் பெற்றி கைவரப் பெறுதலையே நன்று வலியுறுத்துதல் கண்டு கொள்க.

வின்துவுநாதமுமேவக்கனன்மூல வந்தவனன்மயிர்க்கால்தோறுமன்னிடச் சிந்தனையாற்சிவமக்மாகவே வின்துவுமானுமெய்க்காயத்துவித்திலே.

வின்துவுநாதமும் வினையவினாந்து வந்தவிப்பல்லுயிர்மன்னுயிருக்கெலாம் அந்தமுமாதியுமாமந்திரங்களும் வின்துஅட்கவினையுக்கிவோகமே.

(ஷ 7ம் தந். வின்து ஜயம் போக சுருட்டம் செ. 27, 33)

திருவாசகம்.

என்புள் ஞருக்கி யிருவினையை மீட்டுமித்துத் துன்பங்களைக் கொந்து துவங்குவதை தூயமை [செய்து]

முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய வள்புதந்த அன்பின் தலாத்தில்லை யாண்டரினைக்

[கோண்டன்றே.

(ஷ குலாப்பத்து செ. 3)

நிறை கொண்ட சிற்றின்ப நுகர்ச்சி யால் என்பின் “உள்” ஆகிய “மஜ்ஜை” என்னும் ஆரூப் தாதுவின் சாரமாகிய — ஏழாம் தாதுவாகிய சுக்கிலம் எனும் வீரியம் உருசிப் பக்குவப் படு தலாற்றுன் இரு வினை ஒப்பும் மல பரி பாகமும் கைவரும் என்பதும் “பின் முனை தோன்றுதல்” ஆகிய அமல ஒளி என்னும் சிவம் உடலகத்து ஆக்கமுறுதல் கைகூடும் என்பதும் அதனால் மாற்றிப் பிறத்தல் கைகூடும் என்பதும் இதனால் வெள்ளிடை மலைபோல விளக்கிக் காட்டப் பட்டமை கண்டு கொள்க. இச் செய்யுளின் விளக்கமான உரையை “வித்தகம்” தொகுதி 1 இல். 26, 49 இல் காண்க. தூலகாம நுகர்ச்சியால் “பின் முனை தோன்றல்” ஆகிய அமல விளைவு உடலகத்து ஆக்கமுறுத விடத்துத் துன்பம் நிங்குதல்—பேரின்ப ஸாபம் பெறுதல் முடியாத காரியம். இதுபற்றியே,

அப்பர் தேவாரம்.

விளைவறிவிலாமையாலேவேதளைக்குதியி
[லாம்தீந்து
களைகணுமில்லேனெந்தாய்காமரங்கற்று
[மில்லேன்
தளையவிழ்கோதைமாதர்தங்களோடின்ப
[மெய்த
இளையனுமல்லேனெந்தாய்க்கெய்வான்
[தோன்றினேனே.

என அருளிச் செய்தார் நமது அப்பர் என அறிக.

கநுவனுகி முளைத்தவன் கானாரிற் பராஸுகிய பராஞ்சுடர் காண்மினே”

(ஷ திருக்கானூர், திருக்குறுந்தொகை

[செ. 1.) பெற்ற சிற்றின்பமே பேரின்பமா யங்கே

என அவர் அருளியதும் தென் புலமாகிய உடலம் இன்புறும்படி பின் என்னும் ஞாபிய அங்குரம் பெறுதலை வற்புறுத்தியமை கண்டு கொள்க. X.

முற்றவரும் பரிசுந்திபற முளையாது மாயையென் றங்திபற.

(ஷ செ 33)

இவ்வாறு வரும் பிரமாணங்கள் பல. கண்டுக் காட்டின் மிகப் பரக்கும். தத்துவப் பெரியார் நால்களில் கண்டு தெளிக.

கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா.

பந்தமும்பிரிவுந்தெரிபொருட்பனுவற் படிவழிசேன்றுசேன்றேறிச்

சிந்தையுந்தானுங்கலங்கதோர்கலவி

தெரியினுங்கதெரிவருவண்ணம்

எந்தையுந்தாயும்யானுமென்றிங்கன்

எண்ணில்பலவுழாழிகளுடனுய்

வந்தனுகாதாநுகியுள்கலந்தோள்

மருவிடந்திருவிடைமருதே.

(ஷ திருவிடைமருதூர், பண்பஞ்சம்,

[செ. 5.)

[கலவி (கல் + அவி) — முன்னிலை அக்கனியில் கல் என்னும் பஞ்ச தநு வை அவியாகக் கொடுத்தல்— பஞ்சம் ஆகுதி.]

திருவாய் மொழி.

வாடினேன்வாடிவருந்தினேன்மனத்தாற் பெருந்துயர்இடும்பையிற்பிறந்து கூடினேன்கூடிஇளையவர்தம்மோ

வர்தநாக்கலவியேகுநுதி

ஓடினே ஞேடி உய்வதோர் பொருளால் உணர்வெனும் பேரும்பதந் தேரிந்து நாடினே ஞூடிநான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணு வென்று நாமம்.

(ஷ திருமங்கையாழ்வார்)

[இளையவர் — பெண்கள். நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சி யாற்றுன் உணர் வெனும் பெரும் பதம் தெரியவரும் என்பது — தூய உணர்ச்சி யாகிய சிவம் என்னும் செம் பொருள் உடலகத்து ஆக்கமுறும் என்பது — “பின் முனை” தோன்றும் என்பது இதனால் நன்று வலியுறுத்தப்பட்டது. நாராயணு என்னும் நாமம் — அமல ஐகாரம் — வாய்மையான வேதம் — எம் பெருமான் திருவதி.]

திருவுந்தியார்.

முற்றவரும் பரிசுந்திபற

முளையாது மாயையென் றங்திபற.

(ஷ செ 33)

இவ்வாறு வரும் பிரமாணங்கள் பல.

கண்டுக் காட்டின் மிகப் பரக்கும். தத்து

துவப் பெரியார் நால்களில் கண்டு

தெளிக.

பெண்களை விட்டுக் காட்டுக்குப் போவதால் — ஒரு பால் ஒதுங்குவதால் — பிரமசாரி என்று கூறிக் கொள்பின ததைச் சிக்கென யாத் துக் கொண்டு வீற்றிருத்தலால் — போவிநிட்டையால் — நடை நொடிகளால் துவவு கை கூடுமா? காமம் முதலிய குணங்களை வென்று பேரின்பலாபம் பெற முடியுமா? சாதலைத் தவிர்க்க முடியுமா? முத்தி யடைய முடியுமா? முடியாது! முடியாது என்பதே தத்துவப் பெரியார் துணியும் வேத உண்மையும் ஆம்:

[“வித்தகம்” தொகுதி 1 இல் “பிரமசரியம்” என்னும் கட்டுரையையும் ஷ தொகுதி 2 இல் 36 இல் “இல்லற மல்லது நல்லற மன்று” என்னும் கட்டுரையையும் நோக்குக.]

நிறை முறையான இல்லற ஒழுக்கத் தானன்றி வேறு எவ்வாற்றுனும் மாற்றிப் பிறந்து நித்தியத்துவம் பெறுதல் முடியாத காரியமே ஆகும். ஒருவன் கறை யெறுவதற்கு இயற்கையைத் தவிர வேறு சாதனம் இல்லை என்பது வெள்ளிடை. எதனால் பிரவிருத்தி உளதாயிற்றே அதனாற்றுன் நிவிர்த்தியும் உளதாதல் வேண்டும் என்பது மலை யிலக்கு. இதுவே யன்றி வேறு தடம் யாண்டுளது?

திருவாசகம்.

“...அலைகடல் அதுனுளே நின்று பொருக்கயிலைகுநெறி இதுகாண்டு.....” [தவா

என அருளியவன் மாணிக்கம் அலவா?

அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல் இம் மூன்றும் இயற்கை சிவம் சிவை (ஆண் பெண்) என்னும் இல் விரண் டும் இயற்கை. இவை என்றும் உள் எனவே. இவை நிறை கொண்டு பஞ்சி கரணித்து—சுடிக் குழைந்து ஒன்றினால்—சமம்பெற்றால் பினி ஏது? மூப்பேது? இறப்பேது? பிறப்பேது? இதனால் பிரவிருத்திக்கும் நிவிருத்திக் கும் வழி ஒன்றே என்பதும் நிறை பேதமே இவற்றின் வேறுபாடு என்பதும் வெள்ளிடை யாதல் கண்டு கொள்க. ஆதலால் இல் வுலக இன் பங்களை வெறுத்து வேறு எங்கோ சென்று முத்தி யடைவ தென்பது முடியாத காரியமே — முயற் கொம் பேனை அறிதற்பாற்று. உலக இயற் கையை அறி வது மிகக் கடினம்; அறிந்தபின் ஏற்றவாறு ஒழுகி உய்தி யடைவதோ என்றால் மிகக் கடினம்; “ ஒப்பு வொழுகுதல் ” — ஒப்பு என் னும் இனமாகிய முன்னிலையை நிறை கொண்டு பஞ்சிகரணித்தல் — உரவு செய்தல்—உறவு செய்தல் எளிதன்ற.

குறள்.

ஒத்ததறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையன் செத்தாருள் வைக்கப்படும்.

(ஷ 26-ம் அதி. ஒப்புவறிதல் செ. 4) என்றனர் பொய்பில் புலவர்.

இதனால் முன்னிலையை நிறை கண்டு பஞ்சிகரணிப்பவனே நித்தியத்துவம் பெறுபவன் எனவும் மற்றையான் இறந்து பிறவி வலைப்படுவான் எனவும் நன்று வற்புறுத்தியவாறு காண்க. “ சேத்தாருள் வைக்கப்படும் ” எனத் தெளிவுபற்றி இறந்த காலத்தால் கூற, ப்பட்டமையும் அறிக.

திருவாசகம்.

“அருந்தவருக்கு அறமுதனுன்கு அன்றாருளிச் செய்திலனேல் திருந்தவருக்கு உலகியிப்பகைதேயிய காஃபீ”

(ஷ திருச்சாழல், செ.20)

என ஒப்பு வொழுகுதலே குருவருளால் அறியப்படும் முத்தி சாதனம் என மணிவாசகர் அருளியதும் அறிக.

காமத்தைக் கையாள அறியாப் பார்மரே உலகியலை—உலக இன்பங்களை அறவே வெறுத்து ஒருபால் ஒதுங்குதலாற்றுன் முத்தி சித்திக்கும் என பெற்றிக் கோரணியான மார்க்கங்களை ஏற்படுத்தி உலக மாக்களை மயங்கவைத் துத் தாழும் அவ்வாறே ஒழுகித் திரோதான மாஸை வலைப்பட்டு மாண்டு போயினர். நிறை முறை இல்லாத சிற்றின்பு நுகர்ச்சியே தீமை பயப்பது என ஆன்றேரால் கடியப்பட்ட தாகும்.

பஞ்சேந்திரியங்களும் நிறையுட்டுகுத்தப் படவேண்டும் — அஃதாவது உலக இன்பங்களை நிறையோடு தழுவி உய்தியடைய வேண்டும் எனவே வேதம் முறையிடுகின்றது. இதுபற்றியோம் உயர்ந்தோக்கே சிற்பாக உரியது எனத் தத்துவப் பெரியாராயகி இடைக்காடரும் அருளிச் செய்வாராயினர் எனக்.

உலகியலாகிய சிற்றின்பத்தா ஸ்திப் புருஷார்த்தங்களை அடைய முடியாது—நித்தியத்துவம் பெற்முடியாது என்னும் வேத உண்மையை ஒன்றும் போதா அறிவிலிகளாகிய எம்போலிய உலக மாக்கங்குச் செலியறிவு உத்துதற் பொருட்டே தத்துவப் பெரியாராகிய எமது இடைக்காடர் தமது அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் முதலாம் அதி காரமாகக் காமத்தையே கூறி அதன் பண்பும் பயனும் சருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பாராயினர் எனக்.

லெளகிக சித்திகளுக்கும் பாரமார்த்திகத்துக்கும் காமமே — சிற்றின்பமே இன்றியமையாச் சாதனம் என்பது பற்றியே “அன்பாக் கவனி வாழ்த்தி மேல் ஆருங்” என அக் காமத்தின் மாண்பு பெரிதும் போற்றிப் புகழப்பட்டது என அறிதற்பாற்று.

இச் சூத்திர நுண் பொருள் பெரும் பான்மை விளக்கப்பட்டது. மேலும் விரிப்பின் மிகப்பரக்கும்.

இது காறும் கூறியவைகளால் “காமம் ” என்பதன் பண்பும் பயனும், “ மூவடி முப்பது ” என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையின் முதற் சூத்திர நுதவியவாற்றுன், ஒருவாறு உணர்த் தகும்.

சுபம்.

திருவாசக உண்மை.

யாழிப்பாணம், தேன்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை (வித்தகம் பேராசிரியர்) அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

தத்வங்களையே நமக் குபதீசனு செய் யும் வியாஜத்தைக் கொண்டு ஆலேது ஹிமாசலம் வரையில் பிரசங்கங்கள் செய்துவந்த ஹமண் ஜாதி ஸ்திரியின் நோக்க மென்ன வென்பதை முன்ன தாகவே யுனராம சிருந்ததா லல்லவர பிராம்மண ஜாதி ஸ்திரிக்கும் ஹமண் ஜாதி புருஷருக்கும் விவாக மென்ப தேற்பட்டு வர்ண வங்கர முண்டா யிற்று.

த்வைதிகள் அத்வைத மதத்தை நிஞ் தத் தெழுதும் கிரந்தங்களுக்கு, அத் வைதிகள் கண்டன மெழுத வேண்டிய காரண மென்ன? தன் மதத்தை ஸ்தா பிப்பதற்காக இதர மதங்களைக் கண் டிக்கிறுக்கள். நா மிதில் பிரவேசிக்க வேண்டா மென்று அத்வைதிகள் யா ராவது உதாஹீனமா யிருக்கிறார்களா? அவ்வித முதாஹீனமா யிருந்து ஷிட்டால் நம்முடைய மதத்தி னுண்மை கமக் கெவ்விதம் விளங்கும்?

தர்ம சாஸ்திர மென்ப தொன்றிருக்க, ஷீ சாஸ்திர விருத்தமான பிரசாரஞ் செய்து வருகிறவர்களின் நிலை மையைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யாம விருந்துவிட்டால் தர்ம சாஸ்திரத்திற் கென்ன கெளரவம்? சாஸ்திர விருத்தமான பிரசாரங்களைக் கண்டிக்க வேண் டிய தவசிய மல்லவா?

நியாய அந்நியாய விடயங்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யுவ் காலங்களில் கெளரவா கெளரவம் பாராட்டினால் நிபாயத்தை உணர்வது எவ்விதம்?

நூதனமாய் தர்மோப தேசஞ் செய்ய வருகிறவர்களின் உண்மைக் கருத் தென்ன என்பதை உணராமல் அவர்களின் வாக்கை நம்பி பரம்பரையாய் வந்திருக்கும் அனுஷ்டானங்களை விடுவது தர்மயா?

“ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின்” திரிசங்கு மகா ராஜா தன் குல குருவை விட்டு நூதன குருவை யடைந்ததால்

அல்லவா தலை கீழாய் தொங்கும்படி கேரிட்டது.

ஸ்ரூஷ்டி காலத்தி விருந்து வம்ச பரம்பரையாய் பூஜ்யதையாகவைத்துக் கொண்டிருந்த குரு வித்தைக்கு கெளரவங்கொடாமல்நூதனவித்தையையே பிரதானமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் இக் காலத்து மனிதர்களும் திரிசங்கு ஸ்வர்க்கம் போல் இருப்பதை யும் பிரத்பக்ஷமாய்க் காண்கிறோம் அல்லவா?

மேலே கண்டவர்களை உத்தேசித்து நூதன ரீதி ப்ரசாரகர்களையும், பிரானைக்கிரந்தங்களுக்கு மாறுபாடாகிய நூதன சரித்திரங்களையும் நன்றாய் ஆராய்ச்சி செய்து, உண்மை நிலை என்ன வென்பதை தெரிக்கு கொள்வதற்காகவும் உலகத்திற்குத் தெரியப்படுத்தவுமரகவே யல்லாமல் மனப் பூர்த்தியாய் ஒரு மடாதிபதியிடம் த்வேஷங் கொண்டு ஷீ வியாசம் எழுதியதல்ல வென்பதை நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

ஸ்ரூஷ்டி காலத்தில் இருந்து பிரம்மதேவரின் கட்டளைப்படி நடந்து வரும் வர்ணங்களம் தர்மமான வனுதன தர்மத்தை பிடித்திருக்கும் நாகீகப் பிசாசை ஓட்டி வனுதன தர்மத்தை நிலை நிருத்தும் வியாஜத்தைக் கொண்டு புறப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள், ஸ்ரீகாசி கேஷத்ரம் வரும் முன்னதாகவும், வந்த பிறகும், தன் மடச்சார்வாய் இவ்விடம் நடந்த பிரசாரங்களையும் உண்மையை உலகிற்குக் காண்பிக்காமலிருக்கபண்டிதர்களுக்கு வாய்ப்பு பூட்டுப் பூட்டப் பட்ட மாதிரிகளையும் ப்ராசினக் கிரந்தங்களில் காணப்படும் தங்கள் மத விரோதமான வசனங்களை யும் யெடுத்து அநுகூலமான பதங்களை ஸ்வயமாய் கற்பித்துச் சேர்த்த புல்தகங்கள் வெளியிட்டிருப்பதையும் உலக நண்பர்களுக்கு அறிவிக்க ஆவலுள்ள வனுப் எழுதத் தொடங்குகிறேன்.

(தொடரும்)

**BOOKS
BY
SRI AUROBINDO**

Essays on the Gita	RS. AS.
First Series	... 5 0
Second Series	... 7 8
Isha Upanishad	... 1 8
Ideal and Progress	... 1 0
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Karmayogin	... 1 12
War and Self - Determination	... 2 0
The Renaissance in India	... 1 12
The Brain of India	... 0 6
The National Value of Art	... 0 8
Uttarapara Speech	... 0 4
Kalidasa	... 1 0
Yogic Sadhan	... 1 0
The Yoga and its object	0 12
The Mother	... 1 0
The Riddle of this World	2 0
The Teaching and the Ashram of Sri Aurobindo	0 10
Songs to Myrtilla	... 1 4
Baji Prabhu	... 0 10
Six Poems of Sri Aurobindo	... 1 4
Lights on Yoga	... 1 4

NANDHI

PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY.

“வித்தகம்” முதல் வருட,
இரண்டாவதுவருட சுஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.
ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0
தபால் சேலவு பிரத்தியேகம்.

வித்திய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கள் (Editorials)

- 1 எமது கொள்கை.
- 2 சைசகமயம்
- 3 தந்தவப்பெரியார்தால்கள்
- 4 ஏழூராமரை
- 5 குருசெறி
- 6 வேதாகமங்கள்
- 7 இருக்கு வேதம்
- 8 தமிழ் கொடுக்கனக்குத் திருத்தத் தீர்மானம்
- 9 திருவருணநட்டம்
- 10 நாதம்
- 11 அபஸ ஜிகாரம்
- 12 அரமுதல் சாந் பொருள்
- 13 இல்லறம்
- 14 அன்னம்
- 15 துப்புரவு
- 16, 17 மனைவி
- 18 பொருள்
- 19 அருந்தல் பொருந்தல் அந்தல்
- 20 உடம்பின் பயன்
- 21 இடம்பட வீட்டேல்
- 22 ஜிவகாருண்ணியம்
- 23 முய சி
- 24 விதேக முத்தி சதேக முத்தி
- 25 நான் மனை
- 26 பிரம சரியம்
- 27 இந்து மதம்
- 28 அடியார் பெருமை
- 29 நிறை
- 30 அடியார் இயல்
- 31 அருணைதயம்
- 32 மோகம்
- 33 அங்பு
- 34 பணி செய்து கிடத்தல்
- 35 அருள்
- 36 சகச நிட்டை
- 37 பாசு பதம்
- 38 மாற்றிப் பிறத்தல்
- 39 கந்பளை
- 40 சமாதி
- 41 பண்டைக் காலப் பெனத்த சமண்ரும் தற்காலச் சைவரும்
- 42 அரங்செய விரும்பு
- 43 நிறை முறை இல்லாக சந்பளை
- 44 சங்கச் சாண்றேர் தால்கள்
- 45 ஆல சூக்கும் சம்பந்தம்
- 46 பதி பசு பாசு உண்மை
- 47 வீடு பெற நில்
- 48 சண்டேசரப் பேறு
- 49 காயசித்தி
- 50 ஆரியரும் தமிழகரும்
- 51 வித்தகம் பேசேல்

தோடர்ச்சியான கட்டேரைகள்.

- தலையாய அறம்.
உடம்பின் அருமை பெருமை
இருக்கு வேத உண்மை. சீதையை வாதித்த [தல்]
ஆரியமும் தமிழும்.
ஈழாகும் தமிழும்.
“நாதம்போல் கேடு” என்னும் குறளுறை
உயிர் குருக்கம்.
உடலுயிர் சம்பந்தம்
பெண்பாற் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலையங்கள் (Editorials)

- 1 எமது பத்திரிகை
- 2 கல்வி
- 3 சிவமும் விஷ்ணுவும்
- 4 கேள்வி முயல்
- 5 காமேசன்
- 6 சோமப்பத் திரியேல்
- 7 இடம் பொருள் ஏவல்
- 8 கற்பெனப்படுவது சொற் றிறம்பானமை
- 9 வேதாந்த சித்தாந்தம்
- 10 சுழினை
- 11 மலபரிபாகம்
- 12 இருவினை ஓப்பு
- 13 விட்ட குறை
- 14 இராப் பகலந்த இடம்
- 15 அரவமாட்டேல்
- 16 ஆலயங் தொழுவது சால வும் நன்று
- 17 விருந்திலேர்க்கிள்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்
- 18 ஒத்த இடத்து நித்திரை கொள்
- 19, 20 ஓதுவதொழியேல்
- 21 ஆறுவது சினம்
- 22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்
- 23 உடையது விளம்பேல் [தல்]
- 24 சுவது விலக்கேல்
- 22 சுயார் தேட்டைடைத் தீயார் கொள்வர்
- 26 ஜூயமிட்டின்
- 27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற மில்லை
- 28 சிவத்தைப் பேணில் தவத் திற்கழுகு
- 29 நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாயை
- 30 பொருள்போற்றி வாழ்
- 31 குது விரும்பேல்
- 32 அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
- 33 மாரியல்லது காரியலில்லை
- 34 பூமி திருத்தி யுன்
- 35 சைமொத்திருந்தால் செய் வன செய்
- 35 ஒருவகைப்பற்றி ஓரகத்திரு
- 37 ஊர்க்கமது கைவிடேல்
- 38 இல்லறமல்லது உல்லற மன்று
- 39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டு முடையை,
- 41 மெல்லினல்லான் தோள் சேர்
- 42 கைப்பொருட்டன்னின் மெய்ப் பொருள் கவ்வி
- 43 தெய்வமிக்கேல்
- 44 மேரன் மென்பது ஞான வரம்பு.
- 45 சுற்றத்திற்கழுகு குடு விருத்தல்
- 45 கீழ்க்கையகற்று [யும்]
- 46 தேடாதழிக்கிறபாடா முடு
- 48 ஊருடன் பகைக்கிள் வேரு டன் கெடும்
- 49 நீரகம் பொருந்திய ஊரகத் திரு
- 50 கல்வினைக்கமல்லது அல் வற்புகித்தும்
- 51 மீதுண் விரும்பேல்
- 52 சரி சீராடு
- 53 காப்பது விரதம்
- 54 வானஞ் சுருங்கில் தானஞ் சுருங்கும்

தோடர்ச்சியான கட்டேரைகள்.

ஸர். ஜகதீஸ்சங்கிரவஸு அவர்கள் செய்த

[பிரசங்கம்]

சும்மா கிடந்த சங்கை ஞாதிக் கெடுத்தான்

[ஆண்டு]

அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும்

அறிவிலிகளுக்கு காய்ப் பூட்டு

பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி

[நிலை ஆராய்ச்சி]

உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

ஈழகாடும் தமிழும்

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பாற் புலவர்கள்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடு பீடத்திற்குரிய

உத்திருஷ்டம் நான்கின் ஆராய்ச்சி

20-ம் நூற்றுள்ளின் இணையற் ற விஞ்ஞானம்